

זה בניסוח כוללני, שיש בו גם הכרה בהחלטה זו, מבלי להזכירה במפורש. פרס תבע כי הפלסטינים יקבלו את ההחלטה 242 בפירוש, כתנאי לשיתוף פ.מ. לגבי בורים, היה זה תנאי סביר. אבל בעיני המדינאים האיסלקיים המשופשים, תלמיד מאקיאווולי, היה זה טכסיס זול, שכולו שלילה.

למען הביטחון הוסיף פרס שהוא מוכן לנהל משאומתן עם כל הפלסטינים המקבלים את 242, המתנגדים לטרור והשוללים את אש"ף. (ערכים כאלה אינם מצויים אף בקרב העסקנים של מילגת העבודה עצמה)

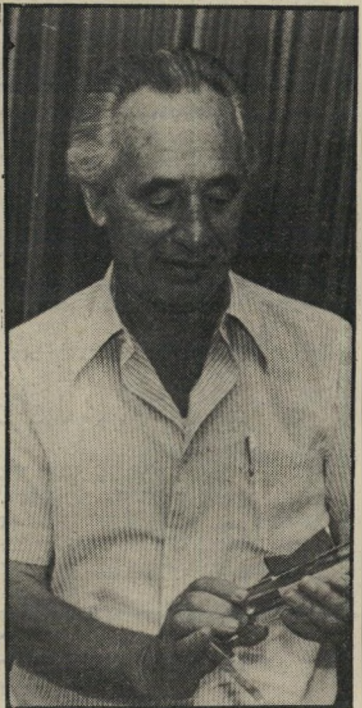
התוצאה: מנהיגי רומניה ואיטליה קיבלו את הרשם הברור כי מדיניות ממשלת האחדות בישראל היא בגדר שלילה טוטאלית.

נראה כי בחלקים הסמויים של השיחות, כאשר התנהלו בארבע עיניים, הר סיף פרס התחכמות אחרת: שהוא מוג' בל על-ידי הרכב ממשלתו, אך שכבוא היום תפורק השותפות, ואז ינקוט מדיניות לגמרי אחרת, גם לגבי אש"ף והוועידה הבינלאומית.

הבטחות מסוג זה, הנאמרות בשיחות בארבע עיניים, אינן עולות דבר ואינן שוות

הנשיא מובארק לרבע את המעגל

ראש-ממשלה פרס להתחמק מן התרגיל

דבר, אך הן עלולות לפגוע את בעליה-שיחה.

מובארק מתעורר

היתה לביקור השלכה אחת. שהתבררה רק אחרי שובו של פרס ארצה.

הנשיא צ'אוס'סקו לא הסתפק העולם הזה 2478

מתנת המאהבת מאמריקה: חבילה של קוקאין

FROM: I. KALEVIN, SHARIL
140 S. VISTA DR.
LOS ANGELES, CALIF 90046
U.S.A.

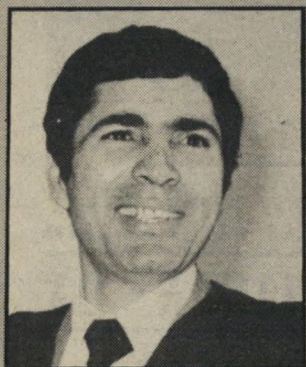
TO:
כרמל סג"ר (כח)
הת-הימין 27

קורת-סרת
חלון
ISRAEL

TEL-AVIV

מעטפת המתנה
תפתח בהירות!

להתגורר ביחד. אביו, שגילה כי איריס נמצאת בחברה של אנשים המריחים קוקאין ומעשנים חשיש, החליט להפריד בינה ובין רמי. הוא שלח את רמי לישראל

סרקליט יונה
שזה לא יישפך לך!

ופתח לו דוכן למיכר פלאפל בחולון. אולם הקשרים בין איריס ורמי נמשכו במכתבים. ולדבריו, ביקש ממנה שתשלח לו "חומר" כאשר יהיה לה במכתבה-האבה שהגיע לארץ בינואר 1984 הגיע המישלוח הראשון. בתחילה כפר רמי באשמה, אך כאשר התייעץ בסניגורו, עורך-הדין סמי יונה, החליט להודות באשמה. הוא סיפר לשופט עזריאל את תולדות חייו, והשופט אומנם התחשב בו. למרות שעבר עבירה חמורה של יבוא סמים לישראל, החליט השופט שלא לשלוח אותו למאסר בפועל. מאחר שזו עבירתו הראשונה, ותסקיר שירות המבחן שהוגש לבית-המשפט אימת את ריבוי-הנאשם, גזר עליו השופט מאסר של חצי שנה על-תנאי, והטיל עליו קנס של 200 אלף שקל. השופט קיבל את גירסת הסניגור כי לא מדובר בכמות מיסחרית, אלא במתנה של אחובה.

רמי נחקר במשטרה וסיפר את כל הסיפור.

הצעיר בן 22 הוא יליד הארץ. כאשר היה בן שנה נהרגה אמו בתאונת דרכים. הוא גדל אצל סבו וסבתו, אצל אביו ובמוסד. כאשר היה בן 17, היגר אביו לארצות-הברית והצליח שם בעסק קיו. רמי שוחרר מצה"ל בגלל ליקוי בריאותי והצטרף לאביו בארצות-הברית.

זמן מה עבד יחד עם גיסו בהדרכת טפטים, ואחר כך החל מוכר נעליים

על המעטפה החיצונית נרשמה כתובת של אחותו של רמי, והיא אשר באה למשרד-הדואר לקחת את החבילה. כאשר פתח רמי את המעטפה החיצונית, מצא בפנים מעטפה חומה, שעליה היה כתוב:

רמי, תפתח בהירות, שזה לא יישפך

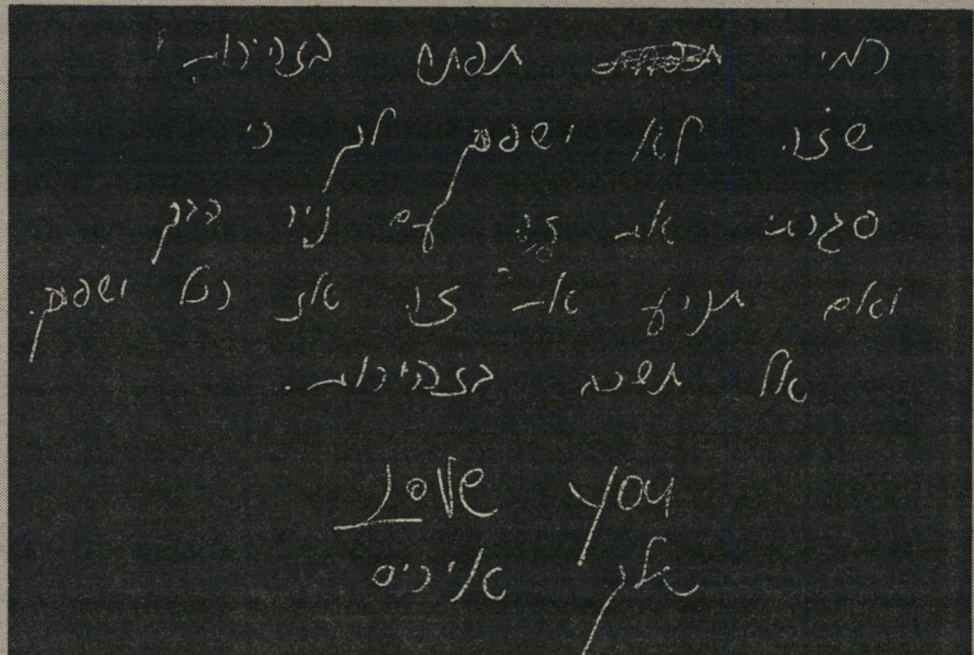
פך לך כי סגרתי את זה בנייד-רבק. ואם תגיע את זה, או הכל יישפך. אל תשכח, בהירות!

מתנה של אחובה

רמי לא הספיק אפילו לפתוח בהירות, כי המשיטרה, שהיתה

רמי שלי, כתבתי לך יותר מדי והיד שלי כואבת. אני אוהבת אותך ואני מנסה אותך רבה-הרבה, ואני מתה להריח את הריח שלך, כפרה שלי. אני ימות על הריח שלך. בא לי כבר לבכות. כמה שאתה חסר לי, רק אלוהים יודע. איזה עונש הענשתי אותי שנשעתי מפה. למה המזל שלי דפוק. למה אלוהים? להתראות חיים שלי, וברגע שיהיה לי, אשלח לך עוד. איריס.

במילים אלה מסתיים מיכתבה-האבה לוחט ששלחה צעירה מלוס-אנג'לס לרמי יצחק מחולון. אבל בתוך המעטפה היה גם שי קטן לאחובה, כמעט גרם של אבקת קוקאין-קריסטל, שהורבס

הכתובת על גבי המעטפה
אל תשכח: בהירות!

בשוק בלוס-אנג'לס והודות יפה. הוא פגש צעירה ישראלית לשעבר, אורחית אמריקאית כיום, בשם איריס, והם עברו

בסוד העניין מראש, עצרה אותו ואת אחותו ברגע שלקחו את החבילה מהדואר.

פנימה בנייד רבק. המכתב היה נתון בתוך מעטפה חומה, שהוכנסה לתוך מעטפה נוספת.

עצמו, והוכיח כי צילו הגדול של אריאל שרון מכסה כיום את הליכוד כולו. כלל לא יעלה על הדעת שנציג פלסטיני כלשהו יופיע במישלחת ירדנית, אלא אם כן מונה במפורש על-ידי אש"ף. מובארק עצמו בהביר ואת היטב, כאשר אמר כי החברים הפלסטיניים במישלחת צריכים להתמנות על-ידי ערפאת. חוסיין אינו יכול ואינו רוצה לזוז בלי הכשר מחלט מטעם אש"ף.

פרס התפתל והתחמק, כדרכו. הוא ענה ב"הירות חיובית" או "חיוב והיר", אך העמיד תנאי שלא יוכל להתקיים: שלא יהיו במישלחת חברי אש"ף. כלומר: לא, באיטליה של הן, לפי מיטב המסורת הכנעונית. עתה ניתן רק להמתין ולר- אות איך יתחמק פרס מן ה- תרגיל בולו.

כלכלי מוגרל. כמה מחבריה-הקונגרס, הרוכבים על השדולה היהודית, כבר הודיעו שיתגוררו לכך, בגלל סירובו של מובארק להחזיר את השגריר המצרי לתל-אביב.

כן. אבל לא

ל זה משאיר לצדדים מרחב תימרון צר מאוד, דומה הדבר לריבוע המעגל.

פרס נמצא במילכוד. הוא רוצה להופיע כאיש-שלום, המפשיך את היחסים עם מצר- ריים, אך אין הוא מוכן לסכן את ממשלת-האחדות.

בשם הבוס הנערך, יצחק שמיר, הודיע רוני מילוא כי הליכוד לא יסכים לשום משאומתן עם מישלחת ירדנית, שחבריה הפלסטיניים ימונו על-ידי אש"ף. בכך סטה מן הקו שקבע בגין

ליך קמפ-דייוויד, שעל פיו היתה ישראל אמורה לנהל משאומתן עם מישלחת ירדנית שבה ישתתפו אישים פלסטיניים, מבלי לבדוק בציציות-הם, כדברי בגין. כלומר: גם שליח אש"ף, בתנאי שלא יצהירו על כך בקול רם מדי.

רצונו של פרס לעשות משו שיביא להפשרת היחסים עם מצריים, בתנאי שלא יביא בשלב זה לפירוק ממשלת-האחדות.

חופשי-התמרון שניתן למלך חוסיין, בעיקבות ההסכם שלו עם יאסר ערפאת, בתנאי שלא יעשה דבר שיפגע במעמדו של אש"ף כנציג העם הפלסטיני.

רצונו של מובארק עצמו להביא לתווה, ערכ נסיעתו לווינג-טון, שם הוא מבקש, בידהשאר, סיוע

בשיחותיו עם פרס. הוא הוציק לבוקרשט שליח של נשיא מצריים, חוסני מובארק, בנסיון פעיל להחזיר את העניין קדימה, למרות עמדתו השלר לית של פרס.

יומיים אחרי שובו של פרס לירושלים, כאשר כבר הספיק לשקוע בעניינים כלכליים, הגביר מובארק את הקצב. הוא הודיע כי שליחו עומד לבוא באופן כחול לירושלים.

בו זמנית פורסמו בקאהיר ידיעות על כוונת מובארק לזמן מישלחת ישראלית למצריים, יחד עם מישלחת ירדנית-פלסטינית. בכך ביקש הנשיא המצרי לנצל את להיטותו של פרס להוכיח לציבור הישראלי שהוא, בנר גור לליכוד, מסוגל להפשיך את הייד סים עם מצריים.

התוכנית היתה לשלב יחד כמה מגמות: **מחויבות הליכוד לתה-**